

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

α) Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άντρας. Τα δεκαεπτά βιβλία του για τον δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε/έμενε μόνιμα στην Καμπανία. Σ' εκείνους τους τόπους (Στα μέρη εκείνα) κατείχε (είχε στην κατοχή του) πολλούς αγρούς. Ο Σίλιος είχε ευαίσθητη/τρυφερή ψυχή.

β) Ο Ταρκύνιος ο Υπερήφανος, ο έβδομος και τελευταίος από τους βασιλιάδες, χάνει την εξουσία μ' αυτό (τούτο) τον τρόπο. Ο γιος του, Σέξτος Ταρκύνιος, προσβάλλει την τιμή της Λουκρητίας, γυναίκας/συζύγου του Κολλατίνου. Ο σύζυγος και ο πατέρας και ο Ιούνιος Βρούτος την/αυτήν βρίσκουν περίλυπη. Η γυναίκα με δάκρυα αποκαλύπτει σ' εκείνους την αδικία (προσβολή) και αυτοκτονεί (σκοτώνεται) με μαχαίρι. Ο Βρούτος βγάζει (τραβώντας) το μαχαίρι από το τραύμα (πληγή) με μεγάλο πόνο (βαθιά οδύνη) και ετοιμάζεται να τιμωρήσει το έγκλημα (την εγκληματική πράξη).

B.2.

ΣΤΗΛΗ Α'	ΣΤΗΛΗ Β'
1. multos	ii. μάλιστα
2. agros	i. αγρανάπαυση
3. septimus	i. εβδομάδα
4. modo	ii. μοντελισμός
5. vulnere	ii. ουλή

B.6.α)

Εμπρόθετος προσδιορισμός	Επιρρηματική σχέση που δηλώνεται	Όρος στον οποίο αναφέρεται
de bello	εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αναφοράς	στο libri
in Campaniā	εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός στάσης σε τόπο	στο ρήμα tenebat

in locis	εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός στάση σε τόπο	στο ρήμα possidebat
cum lacrimis	εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου	στο ρήμα aperit
ex vulnere	εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης	στο ρήμα extrahit

β) Ea maesta a marito et a patre et ab Iunio Bruto invenitur.

Στην α' πρόταση (Marītus... inveniunt) το αντικείμενο eam γίνεται υποκείμενο, το κατηγορούμενο (maestam) του αντικειμένου θα γίνει κατηγορούμενο του υποκειμένου, τα υποκείμενα maritus, pater, Iunius Brutus θα γίνουν ποιητικά αίτια, που θα εκφέρονται εμπρόθετα, γιατί είναι έμψυχα, το ρήμα θα τεθεί σε γ' ενικό πρόσωπο (invenitur).

Iniuria illis a feminā cum lacrimis aperitur.

Στην β' πρόταση (Illis...aperit) το άμεσο αντικείμενο (iniuriam) γίνεται υποκείμενο, το illis ως έμμεσο αντικείμενο παραμένει ως έχει, το υποκείμενο (femina) γίνεται ποιητικό αίτιο που εκφέρεται εμπρόθετα, γιατί είναι έμψυχο (a feminā), το ρήμα τίθεται στην παθητική φωνή σε γ' ενικό πρόσωπο (aperitur).